

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg vil gerne have lov at gentage det spørgsmål, jeg ikke fik noget svar på: Indbefatter Venstres definition af frihedsrettigheder, når vi taler om valgfrihed i pensionssystemerne, frihed til at sige fra over for øgede administrationsomkostninger, som bliver påført én, fordi nogle andre måske vil bruge muligheden for valgfrihed? Har man den mulighed ifølge det her forslag, eller har man ikke? Og hvis svaret er nej, at det har man ikke – sådan har jeg læst forslaget – er det så i virkeligheden ikke nærmest en voldtægt af folks frihedsrettigheder, at de bliver påført omkostninger, som de ikke har bedt om?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har to spørgsmål til hr. Flemming Oppfeldt. Det første drejer sig om det rimelige i, at folk – uanset at de regnestykker måske er meget lidt valide – der ikke har bedt om at få en anden ordning end at få ATP til at administrere pengene, bliver pålagt en yderligere omkostning på grund af Venstres forslag. Er det rimeligt, at man påfører mennesker, der ikke har ønsket en puljeordning eller noget som helst andet af Venstres projekt, at de skal være med til at betale for nogle andre?

Og så vil jeg godt spørge, om hr. Flemming Oppfeldt er bekendt med, at udarbejdelse af sådanne systemer kan løbe op i mange penge, og om det ikke er korrekt, at man eksempelvis i Sverige har forsøgt at lave et sådant system, der endte med at koste 1 mia. kr. Så de tal, hr. Flemming Oppfeldt nævner, er meget tvivlsomme, for det er meget, meget vanskeligt at fastslå, hvad det konkret kommer til at koste at gennemføre en sådan ordning.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

De tal, jeg har refereret vedrørende etableringsomkostningerne, er udelukkende, hvad der ligger i det lovforberedende materiale, intet andet; jeg har ikke henvist til nogle svenske tal, og hvor hr. Bjarne Laustsen ellers er gået hen.

Men sådan mere om det principielle: Vi ønsker, at folk skal kunne flytte deres pension i videst muligt omfang. Venstre ser med tilfredshed, at man inden for arbejdsmarkedspensionerne er gået i gang med at lave nogle forskellige puljer og øget valgfrihed. Jeg har også læst Socialdemokratiets ordførers pressemeddelelse i

dag på den måde, at Socialdemokratiet ønsker en vis form for valgfrihed.

Kl. 14.55

Man kan jo stille det spørgsmål, og det er det, vi ønsker at imødekomme på den her måde: Det, at man ikke er tilfreds med en investering i sit pensionsselskab, hvordan reagerer man på det? Hvis man ikke er tilfreds med en bestemt investeringsprofil eller et bestemt afkast, hvilken frihed har man så til at øve indflydelse på det? Kan man sige fra i dag? Nej, det kan man ikke. Det er den mulighed, vi giver, at man kan sige fra og flytte pengene et andet sted hen, få en anden profil, få et andet afkast, få noget andet, man støtter.

Der skal være brevpapir i en pensionskasse og være nogle grundomkostninger, som alle er med til at dække, og den samme problemstilling gør sig gældende her. Det er klart, at det at gå ind og gå ud også er en grundomkostning, en facilitet, som skal være til stede i et ordentligt, fremtidssikret pensionsinstitut.

Formanden:

Den næste ordfører er fru Lene Jensen.

Lene Jensen (S):

Det her lovforslag kommer ikke som nogen overraskelse; faktisk er det annonceret i regeringsgrundlaget i det afsnit, der handler om frihed på arbejdsmarkedet, og skal man tro regeringsgrundlaget – og det skal man vel – er det her blot en forløber for, hvad vi i øvrigt kan vente os på pensionsområdet.

I Socialdemokratiet skriver vi ikke pressemeddelelser om det her, men vi har en afslappet holdning til valgmuligheder inden for pensionsordninger. Det kan være udmærket f.eks. at kunne vælge mellem puljer, sådan som man gør det i Lønmodtagernes Dyrtidsfond og har gjort det i årevis, ikke fordi sandsynligheden for større afkast er særlig stor, men fordi det kan være fint nok at have en strategi for anvendelsen af sine egne midler.

Men der er god grund til at være opmærksom på utilsigtede effekter af øget valgfrihed. Den må ikke føre til brud på den solidaritet, der kan være mellem henholdsvis mænd og kvinder – kvinder lever længere – og henholdsvis gode og dårlige liv i mange pensionsordninger, der handler om andet end opsparing.

Der kan også være samfundsøkonomiske elementer at forholde sig til. Og så må øget valgfrihed heller ikke føre til, at opsparingen kan svin-